

Andreas Zubrod

Beiden zien het dan ook als hun taak om het belegd vermogen te verdedigen door als vermogensbeheerder deel te nemen aan collectieve, juridische acties in de Verenigde Staten en Europa. Zij streven dan niet alleen naar compensatie, maar ook naar aanpassingen in de structuur van de onderneming. Dit om een voorbeeld te stellen en verder onheil te voorkomen.

5. DE INVESTERINGSKETEN IS COMPLEX GEWORDEN

Kay wees erop dat de investeringsketen de laatste decennia veel ingewikkelder is geworden. Tussen de oorspronkelijke investeerder zoals een verzekerde, of iemand die pensioen opbouwt, en het bedrijf waar zijn geld uiteindelijk in geïnvesteerd wordt, zitten veel meer schakels dan vroeger. Denk aan het voorbeeld van een pensioenfonds dat een investeringsfonds een bedrag geeft om te investeren, die een deel van het geld belegt in passieve fondsen.

“Wie is de eigenaar in de moderne investeringsketen?”, was de vraag die Kay opwierp. “Is het degene die in het aandelhoudersregister staat, degene die de aandelen koopt, degene die

stemt? In de moderne wereld zijn er enorme complicaties.” Uiteindelijk zal niet één partij in de keten verantwoordelijk zijn de verplichtingen die voortkomen uit de nieuwe *sustainable finance*-regulering te vervullen, maar zullen meerdere partijen verantwoordelijkheid moeten dragen.

6. WAT MAAKT HET LASTIG VOOR AANDEELHOUDERS OM BEDRIJVEN BIJ DE LES TE HOUDEN?

Hoewel er steeds meer wordt verwacht van beleggers, betekent de complexe investeringsketen dat het moeilijker is voor aandeelhouders om bedrijven bij te sturen, aldus Kay. Zowel als het gaat om de strategie en het businessmodel, als om hun maatschappelijke verantwoordelijkheid. Jourdan schetste hoe dit in de praktijk gaat. “Wij hebben drieduizend individuele aandelen in portefeuille en maar 49 mensen in dienst. Het is moeilijk om met alle bedrijven het gesprek aan te gaan. We vragen dus aan vermogensbeheerders om dat voor ons te doen, maar het is niet zo makkelijk.” Alhoewel zij de verplichting van actief aandeelhouderschap aan een derde partij overdragen, voelt Jourdan zich als aandeelhouder nog immer verantwoordelijk. “Wij willen een terugkoppeling van het gevoerde engagement, wat waren de belangrijkste onderwerpen en hoe gaan wij daarmee om.”

7. HEBBEN KAPITAALMARKTEN NOG WEL EEN TOEKOMST?

En passant wierp Kay de vraag op of er überhaupt nog wel een toekomst is voor kapitaalmarkten. Hij wees erop dat deze vanuit bedrijfseconomisch perspectief aan belang hebben ingeboet. De grote bedrijven van tegenwoordig zijn veel minder kapitaalintensief dan de giganten van vroeger. “Deze bedrijven hebben geen behoefte aan externe financiering, behalve in het begin. Kapitaalmarkten zijn niet langer een instrument om geld in bedrijven in te brengen, eerder om het eruit te halen”, stelde Kay. Hij wees daarbij op extra dividuutkeringen, aandeleninkoop en desinvesteringen.

